

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010148
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125010148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. septembra 2025 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10T/7/2025 zo dňa 30. mája 2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10T/7/2025 zo dňa 30. 05. 2025 vo výroku o treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

odsudzuje

A. B. C., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom D. XX,

podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. I), § 38 ods. 2, § 39 ods. 5 Trestného zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku ostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10T/7/2025 zo dňa 30. 05. 2025 bol obžalovaný A. B. C. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že 11. 05. 2024 v čase okolo 21.35 h v Banskej Bystrici, na ulici E. F. G., viedol osobné motorové vozidlo zn. Subaru Impreza ev. č. H. XXX A., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PMJ, KR PZ, Banská Bystrica, pri kontrole bol vyzvaný, aby sa podrobil lekárskeму vyšetreniu spojenému s odberom biologického materiálu za účelom zistenia návykových látok v jeho organizme, ktorej výzve vyhovel, pričom vo vzorke krvi, ktorá mu bola odobratá dňa 11. 05. 2024 v čase o 22.00 h na urgentnom príjme v nemocnici F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici, mu bolo jej následným vyšetrením metódou plynovej chromatografie v spojení s hmotnostným spektrometrom v úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Súdno-lekárskom a patologicko-anatomickom pracovisku Banská Bystrica, zistené 224 ng/ml metamfetamínu, 16 ng/ml amfetamínu a 126 ng/ml 3,4-metylendioxy-Nmetylamfetamínu.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. I), § 38 ods. 2, § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 240 hodín.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 67 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 8 Trestného zákona súd obžalovanému do trestu zákazu činnosti započítal čas od zadržania vodičského oprávnenia od 11. 05. 2024.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne a nepreskúmateľné vo vzťahu k právnym úvahám súdu o (ne)aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, keď tieto úvahy považuje za nedostatočné. Absencia hĺbkových právnych úvah súdu o (ne)možnosti aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktoré súdu umožňuje zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby, zásadným spôsobom zasahuje do základných ľudských práv a slobôd na poskytnutie riadnej súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny Základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a slobodách. Podľa jeho názoru okresný súd pri určovaní výmery trestu zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v zmysle § 61 Trestného zákona v rámci napadnutého rozhodnutia vychádzal z neprávnej aplikácie § 61 ods. 3 Trestného zákona. Okresný súd podľa neho nesprávne a teda nezákonne aplikoval v jeho trestnej veci § 61 ods. 3 Trestného zákona, keďže odsúdenie, ktoré by s poukazom na § 61 ods. 3 Trestného zákona malo obligatórne zvyšovať dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby na jej hornú polovicu pri opätovnom spáchaní trestného činu v zmysle § 289 Trestného zákona de iure neexistuje, keďže toto bolo na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/34/2015 zo dňa 14. 06. 2016 v zmysle § 70 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a v zmysle § 92 ods. 2 a § 93 ods. 1 Trestného zákona zahladené, a teda sa na neho odo dňa 14. 07. 2017 hľadí, ako keby nebol za trestný čin v zmysle § 289 Trestného zákona odsúdený. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sú v jeho prípade s poukazom na § 39 ods. 1 Trestného zákona splnené podmienky na uloženie trestu zákazu činnosti v zmysle § 61 Trestného zákona pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, pričom okresný súd v rámci napadnutého rozhodnutia tak nepostupoval, v čoho dôsledku považuje napadnuté rozhodnutie za chybné aj v tejto časti. Len primeraný a dostatočne individualizovaný trest (uložený len a výlučne v nevyhnutnej miere) možno považovať za spravodlivý. Inými slovami, druh a výmera trestu musí v dostatočnej odrážať všetky individuálne okolnosti (zvláštnosti) prípadu a to vo svetle jej sudcovskej individualizácie. V tejto súvislosti poukázal na svoje osobné a životné pomery, teda že býva a žije v obci Sihla, zároveň však dochádza stovky kilometrov za štúdiom na vysokej škole do Bratislavy, tiež dochádza za prácou do mesta Hriňová a zároveň do času, kým bol držiteľom vodičského oprávnenia, pravidelne vozil chorých rodinných príslušníkov za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti mimo obec Sihla, pričom z dôvodu zadržania vodičského oprávnenia sa ich doprava značne skomplikovala. Taktiež poukázal na svoju bezúhonnosť, keď sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, vyhlásenie viny a oľutovanie skutku v zmysle napadnutého rozhodnutia, trestným činom nebola spôsobená žiadna škoda na zdraví ani na majetku, ako aj prevahu poľahčujúcich okolností nad tými priťažujúcimi, a v neposlednom rade na jeho vyhlásenie viny v konaní pred súdom v zmysle § 257 Trestného poriadku. Zároveň nemožno opomenúť ani mieru zavinenia, kedy u neho nebol dokázaný priamy úmysel, ako vôľovej zločky trestného činu v podobe jeho subjektívnej stránky. Na splnenie ochrannej, východnej a preventívnej funkcie je teda možné uvažovať v prípade uloženia trestu zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v zmysle § 61 ods. 1 Trestného zákona o jeho znížení o jednu tretinu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne, aby po zrušení napadnutého rozsudku sám vo veci rozhodol.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste za zákonný a správny, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v rámci verejného zasadnutia požiadal súd, aby mu zmiernil trest zákazu činnosti, pretože uložený trest vo výmere 67 mesiacov je podľa jeho názoru veľa, preto prioritne jeho odvolanie smerovalo proti trestu zákazu činnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. V odôvodnení rozhodnutia sa teda prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmal len výrok o treste, konkrétne len výrok o treste zákazu činnosti, ako to vyplynulo z podaného odvolania a vyjadrenia obžalovaného na verejnom zasadnutí.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. V tejto súvislosti krajský súd ďalej poznamenáva, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Krajský súd vo vzťahu k výroku o treste zároveň konštatuje, že dňa 06. augusta 2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona, ktorá okrem iného upravila niektoré zásady pre ukládanie trestov. S poukazom na osobu obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na skutočnosť, že za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona bol odsúdený už pred desiatimi rokmi (pričom v zmysle § 61 ods. 7 Trestného zákona musel súd na toto odsúdenie prihliadnuť, aj keď je už aktuálne zahladené), a taktiež s poukazom na osobné pomery obžalovaného, ktorý býva v obci Sihla a zabezpečuje lekársku starostlivosť aj svojim rodičom, dospel krajský súd k záveru, že v prípade obžalovaného je možné pri ukladaní trestu zákazu činnosti aplikovať ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 5 Trestného zákona. Preto po zrušení výroku o treste zákazu činnosti z napadnutého rozsudku krajský súd uložil obžalovanému podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 roky. Takto uložený trest je potom podľa názoru krajského súdu na ochranu spoločnosti, nápravu páchatel'a, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, pričom dostatočne zabezpečí prevýchovu obžalovaného a zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste zákazu činnosti sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku (výrok o treste povinnej práce a výrok o započítaní trestu zákazu činnosti) pritom ostali týmto rozhodnutím nedotknuté.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.